

KUSTANTAMO
HELMIVYÖ



Harri István
Mäki

Loitsu

Loitsu

Harri István Mäki

LOITSU

Kustantamo Helmivyö
Turku 2023

Kustantaja: Kustantamo Helmivyö
Harri István Mäki: Loitsu
ISBN: 978-952-74-6939-2
Painopaikka: BoD – Books on
Demand, Norderstedt, Saksa

“Ihmisessä on kaksi ihmistä,
toinen on hereillä pimeydessä,
toinen nukkuu valossa.”

Khalil Gibran

1

David omisti pienen hotellin lähellä rantaa ja Hamza asui Davidin hotellissa.

Hamza vieraili usein lapsuuden kodissa, jossa hänen isänsä, veljensä ja sisarensa asuivat. Äiti oli ollut kuolleena monta vuotta.

Ainoa asia, joka Hamzan elämässä teki isän surulliseksi, oli hänen juopottelunsa.

– Olet nyt seitsemäntoista, hänen isänsä sanoi. – Sinun on aika lakata käyttäytymästä kuin keskenkasvuinen. Jonain päivänä sinä menet naimisiin. Haluatko vaimosi ja lapsesi näkevän sinut humalassa?

David pelkäsi, että jonakin päivänä isä vaati Hamzaa lopettamaan asumisen hotellissa ja palaamaan kotiin. Yleensä David toi mukanaan lahjan tai kaksi, jotka hän ojensi Hamzan isälle aterian alussa.

David ei voinut ymmärtää, miksi hän ei koskaan nähnyt enää mitään näistä esineistä, jotka hän oli antanut. Hamza tiesi, että hänen isänsä myi lahjat, mutta ei kertonut sitä Davidille.

– Sinun pitäisi olla kuin englantilainen, isä totesi. – Hän ei kävele kadulla humalassa.

Hamza ei sanonut isälleen mitään.

* * *

Kesäkuukausina Hamza kävi joka päivä tapaamassa perhettään. Hän kapusi talon katolle ja istui tunnin kuumassa aurin-gossa.

Muutaman oven päässä, kadun toisella puolella, asui tyttö

nimeltä Aziza. Kauan sitten, kun he olivat olleet lapsia, he olivat leikkineet yhdessä. Sitten Hamza oli unohtanut hänet.

Tänä kesänä hän näki hänet ensimmäistä kertaa aikuisena. Aziza oli erilainen. Hän oli ilmestynyt ikkunaan useita kertoja, mutta näkeminen ei riittänyt Hamzalle. Hän halusi puhua tyttölle.

Joka iltapäivä Hamza istui katolla tuolilla odottamassa. Aurinko poltti hänen ihonsa ja kärpäset purivat häntä, mutta hän istui, kunnes tuli hetki, jolloin tytön kasvot ilmestyivät ikkunaan ja Aziza katsoi kadulle ikään kuin hänellä ei olisi ollut mitään mielessä. Sitten tyttö tuijotti kattoa nähdäkseen, oliko Hamza siellä. Aziza nauroi ja katosi ikkunasta.

Kun Hamza ohitti Azizan talon, hän käveli hitaammin ja toivoi, että tyttö joskus seisoi ovella.

Ja eräänä päivänä Aziza oli siellä. Aziza kääntyi nopeasti mennessään sisään, kun Hamza kutsui häntä.

2

– Aziza, ole kiltti! Haluan puhua sinulle.

– Selvä on, Aziza sanoi. – Puhu.

Hamza ei ollut varma, mitä halusi sanoa.

Aziza ei ollut varma siitä, miten vastaisi Hamzalle.

– Muistatko kauan sitten, kun olimme molemmat pieniä ja sinä tulit meille leikkimään? Et ole enää tullut.

– Sinun kotiisi? Oletko hullu? Mitä perheesi siitä ajattelisi?

– He olisivat iloisia nähdessään sinut.

Aziza nauroi.

Sitten Hamza ajatteli jotain muuta ja sanoi: – Huomenna menen kaupunkiin.

– Mihin aikaan?

– Noin yhdeksän aikaan aamulla.

– Odotan sinua puutarhassa Sidi Bou-kharissa sammakko-patsaan luona.

* * *

Oli hyvin aikaista, mutta Hamza pakotti itsensä olemaan suihkulähteen luona seuraavana aamuna, kun käveli portaita ylös. Hän oli pukeutunut eurooppalaisiin vaatteisiin: harmaa puse-ro ja mustat housut.

– Nukuitko hyvin? Hamza kysyi häneltä.

– Kyllä, Aziza sanoi. – Minä nukuin hyvin.

– Mistä näit unta?

Tyttö katsoi alas maahan.

– Näin unta, että olin taivaassa. Ja sinäkin olit siellä. Se oli kaunis uni, hän sanoi iloisena. – Näin unta, että istuin valtaistuimella ja sinä istuit vierelläni.

– Kuningas ja Kuningatar!

He kävelivät vierekkäin kaupunkiin. Hänen piti ostaa kalaa ja vihanneksia. Ja hän osti hänelle banaaneja ja omenoita ja kaksi suklaalevyä.

Bussissa matkalla takaisin kotiinsa Hamza sanoi: – Nähdäänkö iltapäivällä? Voisimme mennä elokuviin. Tai nauttia kahvista. Tai kiivetä vuorelle, jos haluat.

Aziza pudisti päätään.

– En halua ihmisten sanovan ikäviä asioita minusta.

Ennen kuin he saapuivat Azizan taloon, Hamza pysähtyi puun alle ja sanoi: – Haluan nähdä sinut myöhemmin, Aziza.

– Kyllä, Aziza sanoi. – Milloin?

– Olen tämän palmun alla odottamassa sinua viideltä tänä iltapäivänä.

– Selvä on, sanoi Aziza ja käveli kotiinsa.

Hän seisoi ja katseli, kun Aziza avasi oven, meni sisään ja sulki sen perässään.

* * *

Hamza käveli isänsä luo.

Hän istuutui ja nojasi kyynärpänsä pöytään, painoi päänsä käsiinsä. Pian vanhempi sisarensa tuli sisään ja katsoi häntä.

– Mikä sinua vaivaa?

– Ei mitään.

– Minä tunnen sinut! sisar sanoi. – Jotain on vialla.

– En ole kipeä. Voin hyvin.

– Miksi sitten pidät päätäsi käsissäsi niin, että katseesi ei näe mitään? Haluatko lounaan?

– En ole nälkäinen. En halua mitään.

– Et voi tehdä tätä minulle! sisar itki. – Tulen sairaaksi, ellet kerro minulle, mikä sinua vaivaa. Oletko ollut tappelussa?

– En, en edes suutani soittamassa.

Hän vain istui ja odotti. Vähän ennen viittä Hamza meni ulos ja löysi Azizan kadulla seisomassa tutun palmun alla.

Tangerissa elävä nuori Hamza voittaa naapurin tytön huomion noituudella. Ei ole mitään väärää maailmassa, jossa voi saada itselleen rakkautta väkevällä loitsulla, tuumaa Hamza. Aziza rakastuu, mutta taian haihtuessa tyttö kovettaa sydämensä. Hamza ja Aziza elävät muinaisen taikauskon ja länsimaisen vapauden turmelemaa viattomuutta. Moraalisen tuomion sijaan suvaitsevaisuus liikkuu kuin autiomaan tuuli nuorukaisten yli.

Loitsu on nuorille suunnattu tunnustus rakkaudesta ja huijatuksi tulemisen voimasta.

Kirjailija Harri István Mäki (s. 1968) vietti lapsuutensa Unkarissa ja kuunteli salaperäisiä portteja avaavia satuja ja tarinoita isoäidiltään. Hän on aiemmin julkaissut Helmivyöllä teokset *Peilipatsas*, *Enkeli peilisalongissa* ja *Paras mahdollinen*.

ISBN 978-952-7469-39-2

KUSTANTAMO
HELMIVYÖ



9 789527 469392